

EU-holdning til tingene, er det nemlig langt bedre, end hvis nogle lande går enegang, eller man er splittet i spørgsmålet, så det glæder mig, at Dansk Folkeparti begynder at acceptere EU som den ramme, hvor nogle problemer skal løses.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan konstatere, at det åbenbart ikke gør noget indtryk på hr. Jeppe Kofod – sådan må jeg i hvert fald forstå svaret – at Europa-Parlamentet har meldt ud, som de har, at USA har den holdning, at Taiwan skal være observatør i WHO, og at en række andre landes parlamenter har vedtaget det samme. Det gør åbenbart slet ikke indtryk på Socialdemokraterne, så jeg ved ikke, hvor meget Europa-Parlamentet egentlig kan bruges af Socialdemokraterne, hvis det er sådan, at man ikke vil lytte til, hvad de siger.

Så siger hr. Jeppe Kofod, at man gerne vil være med til styrke forbindelserne til Taiwan, og at man støtter kulturelle, økonomiske og handelsmæssige forbindelser. Jeg fik bare ikke svar på, hvad det er, Socialdemokraterne vil gøre her i Danmark for at styrke de forbindelser.

Det eneste, man ikke nævnte i den tale, der blev holdt ved debatten den 9. april 2003, var sådan set de sundhedsmæssige forbindelser. Er det et tegn på, at man ønsker at støtte økonomiske, handelsmæssige og kulturelle forbindelser, men ikke sundhedsmæssige forbindelser, fordi man vil ikke støtte, at Taiwan får observatørstatus i WHO?

(Kort bemærkning):

Jeppe Kofod (S):

Det må jeg afvise. Selvfølgelig vil vi støtte sundhedsmæssige forbindelser, men jeg har også understreget flere gange, at efter WHO's vurdering indebærer det ikke nogen reelle problemer, at Taiwan har den status, som Taiwan har i dag. Det synes jeg er det helt saglige og grundlæggende faktum i sagen.

Med hensyn til at USA skulle kæmpe for at give Taiwan observatørstatus i WHO, har vi jo hørt tidligere, at det ikke er korrekt. Tværtimod har vi jo hørt fra udenrigsministeren, at den indstilling, som WHO's bestyrelse er kommet med til generalforsamlingen netop indebærer, at man ikke beder om at Taiwan bliver observatør i Verdenssundhedsorganisationen, så det, hr. Peter Skaarup er inde på her, er faktisk forkert.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Gitte Seeberg (KF):

Dansk Folkepartis beslutningsforslag er, som også udenrigsministeren var inde på, i det store hele en genfremsættelse af et forslag fra foråret 2002.

Det Konservative Folkeparti har fortsat samme indstilling til spørgsmålet om at tildele Taiwan observatørstatus i WHO: Tildeling af observatørstatus er efter vores opfattelse ikke forenelig med Danmarks etkinapolitik.

Sagen har løbende været debatteret i EU, og der er også her enighed om etkinapolitikken. Det Konservative Folkeparti mener, det er vigtigt, at EU-landene har en fælles holdning til dette spørgsmål, og vi ville bryde med denne enighed, dersom vi anbefalede Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse.

I beslutningsforslaget henvises til nødvendigheden af, at Taiwan er med f.eks. på grund af SARS, som vi oplevede det sidste år, og lignende sygdomme. Der kan selvfølgelig ikke være uenighed om, at det er vigtigt, at man har et beredskab, når der opstår denne type sygdomme, men som udenrigsministeren i sin tale og i sine supplerende kommentarer gjorde rede for, er dette ikke et reelt problem. Tværtimod er der et samarbejde om det.

For så vidt angår netop SARS, kan der heller ikke være uenighed om, at Kina fejlede i den sag ved at tilbageholde oplysninger, og det sker forhåbentlig ikke igen. Men det afgørende er, at sagen i forhold til Taiwan, som også nogle ordførere har været inde på, er løst, idet der er et tæt samarbejde med WHO, som der tidligere er redegjort for.

Politisk er sagen meget følsom i de her måneder. I marts er der valg på Taiwan, og spørgsmålet om selvstændighed spiller naturligvis en rolle ved valget. Taiwan har ikke søgt om anerkendelse af selvstændighed, men alligevel spiller det selvfølgelig en rolle. Det kan vi ikke komme uden om. Der er i befolkningen, så vidt vides, ikke opbakning til det spørgsmål, muligvis fordi man frygter reaktionerne fra fastlandet.

Men det er i alt fald min og mit partis opfattelse, at tiden i disse måneder ikke er til at ændre på status quo. Jeg mener ikke, at man går taiwanernes ærinde, hvis man presser på over for Kina. Den i forvejen tilspidsede situation mellem Kina og Taiwan kunne forværres yderligere. Det er ad forhandlingens vej, at problemerne